

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Torat emet

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 625 = 1865

המורת תשרפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9406

נדבה רוחנית רק זהב וכסף שהוא גשמי נדבה מ"ת בזה
 שיחקשו את עלמם והיה להם קרבות עם הלדיק במה
 שיהיו מתכספס ומוה גם הם יתקשרו ויחשטפו בנדבת הלדיקי
 אשר מתנדבים לבס ובוה יהיו מקושרים כל הכני בהסם
 ב"ה ע"ז :

במדבר

ויקחו לי תרומה ה"ד כי לקח טוב נתתי
 לכם תרומתי אל תעזבו אדם לוקח מקח יש
 לו כסף אבל אין המוכר נמכר עמו אמר הקב"ה לישראל מכרתי
 לכם את התורה נתמכרתי עמה ה"ד ויקחו לי כו' ושרש
 הדבר הוא דהכתוב תזכיר שתי בחינת נבי נחיתת התורה
 לשון מכירה כמו דכתיב כי לקח כו' ונחתי לכם כו' הוא
 לשון מתנה אך בחמת רגש לזכות את ישראל לכך נתן להם
 את התורה בכל מיני יפוי כח ד"ש דברים שמעלת מתנה
 חשובה מן המכירה דידוע דכל הנותן בעין יפה הוא נותן
 משא"כ במכר : וגם יש דברים שמכר יפה מן המתנה כמו
 שנבחר בש"ע פושן משפט : והקב"ה נתן לנו את תורתו
 בכל אופן היותר מועיל לדברי חז"ל ומסר לנו כל הסמרי
 תורה ורזין דאורייתא כדי לזכות אותנו והנה ידוע דכל
 התורה שמוטו של הקב"ה ר"ל כמותו של הש"י אשר לנו
 קוראים ומכניס להש"ת : כי א"ח לאדם לנכות ולקרות את
 השם ב"ה זולת בכוחותיו ופועלותיו כמו רופא חולים מחי'מתי'
 מרבה לסלוח : וכדומה ואלו הכנויים אלו קוראים אותו ית'
 וכן כל התורה כל חיבה וחיבה מורה על כח שש"י ית' וכשאלו
 קוראין את שמו אז חיקף אלו מעוררין הכח העליון ופועליו
 מה שאלו חפלים וידוע תרומה נקרא ראשית וישראל נקראו
 ראשית והתורה נקראת ראשית ע"ד הכתוב ראשית דרכו
 וכבר כתבנו לעיל דהאדם צריך להפריש המזבח והמשבח
 דהיא ראשית דבר צריך ליתן לנבוא חלק אחד היפה דהוא
 האחדות אשר סליק לנבוא : וכשהאדם מפריש הראשית
 מכל דבר אז הוא מריס במחשבתו כל מיני ראשית מריס
 ראשית ישראל וראשית התורה : כי ראשית כולל כל מיני
 ראשית והמון עם אס שאין להם שכל להבין זה במחשבתו
 ולהריס כל אלה להסם מ"מ על כזה אמרו חז"ל ב"ד
 מתנה עליהם ור"ל שהלדיקים שדבר אשר הם מפרישין
 הראשית וחלק האחדות ומחברין החלק אל הכלל אז הם
 מכווין להעלות כל העובדות של כלל ישראל כל התנועות
 והלדיקות אשר ירימו בני ומפרישין הראשית וחלק האחדות
 ומחברין את השורש כי כלס בחכמה נעשן דהוא כוללת כל
 דבר והוא רישא לכל ראשין ומחשבה סתומה דהיא ראשית
 המחשבה ראשית חכמה יראת ד' ואז כשהאדם מחבר ראשית
 התחתון ומעלה אותו אל שורשו דהוא ראש העליון אז האדם
 יכול למשוך מ"ס ממקור החכמה כל מיני השפעה וטובה
 לכניי כל מיני חסדים טובים וישועות לכניי ח"ש ויקחו לי
 תרומה כו' מאת כל ר"ל כשתתן התרומה ותלוונו להפריש
 הראשית החלק המיוחד והמשבח ולחברם אל הכל חסו
 מאת משורש של כל הי"ל אשר ידבנו לבו כל מה שלבו

שלו

אל זה לא נשלם התענוג ורלון העליון אבל כשבאו הפתחי'
 נשק זה בזה אזי נשלם התענוג : וממילא משפיע כבורא
 הוא לכנסת ישראל רמימא דנפשא וכל טוב וכל מיני
 משפעות קדושות והנה על ידי מי נתקדשו שני הפתחים
 הלדיק שהוא שושבינא דמטרוניתא להתייחד עם דודה
 והנה הפתחים הי"ל כל זמנשאינס מחוברים הם בבחי'
 לית וכשבחי' לירי קירוב ודביקות השערים זה בזה אז נחברו
 משנה מהם מ"ס סתום ו וכשהלדיק מעורר שני הפתחים
 הסתום ואז נתרבה השפע ינמשך קו החיות אל תוך
 ונעשה ד' חסו פירוש הש"ס לעולם ינוגם אדם
 שני פתחים ר"ל שיראה כל אדם לקרב במעשיו
 טובים אל הב' פתחים ר"ל לקרב במעשיו הטובים להדרי'
 את של כניי להבורא ב"ה וע"ז מביא ראי' מן הכתוב לשמור
 מצוות פתחי' לסקוד על דלתותי ר"ל שיהא הלדיק שוקד על הב'
 ליתן הי"ל לעשות אותם ד' למשך בן קו החיות ושפע
 הקדושה והבן :

פרשת תרומה

בפסוק

ויקחו לי תרומה מאת כל איש כו' ואת
 התרומה כו' י"ל ע"ד הרמז דהנהג ידוע כי
 היה ה' יור עולמים כי בשני אותיות אלו נבראו הב'
 הממות עולם הזה נברא בה' ועוה"ב נברא בידו . וידוע
 ויקר התרומה הוא מה שמפרישין חלק היפה מן כל דבר
 שמתקריבין מכל הקרבנות החלב דהוא המשבח לנבוא וכל
 המשובח והחשוב יותר אלל האדם צריך להקדישו לשמים
 ב"ב בני אנושים לדיקים כל עסקי עוה"ז אינם נחשבים לללוס
 עיניהם והמזבח שבעיניהם הוא עבודת השם להיות
 זקן ברוחניות של הפולמות העליונים הקדושים : גם אלל
 מן עם התנושמים בחאוות העוה"ז ויקר הוא בעיניהם
 מדת הממון זהב וכסף כל אחד צריך להפריש לנבוא וליתן
 מה שחשוב אללו ויקר בעיניו כ"ח לפי דרכו הלדיק בעבוד'
 ימית וההמון עם בתענוגי הגשמי : וז"ש דבר אל בני
 ישראל ויקחו לי תרומה ר"ל שמכוללת כניי של המון עם
 הם תוכל ליקח נדבה והתרוממות לחלק הנבוא להיות
 גלי לבחי' עולם הזה : וח"ש תרומה תרוס ד' שעל ידי
 תרומת עולם המעשה על ידי נדבה הגשמות . אבל מכל
 ד"ש אשר ידבנו לבו ר"ל מי שיש לו לב טוב מי שלבו
 יצוק לשמו ית' מזה תקחו את תרומתי ר"ל תרומת י"ד
 מה הלדיק תוכל ליקח התרוממות לעולם הבא הנברא
 בידו וכל אחד יתן הכתוב אללו ח"ש ואת אשר תקחו מאתם
 זהב וכסף ר"ל שאלל כלל ישראל המונים ואללם הוא חשוב זהב
 וכסף את החשוב אללם נדבה גשמיות :
 י"ל שע"י שאתם תקחו מאתם זהב וכסף כו' ר"ל
 במה שהלדיקים לוקחים זהב וכסף מהמון עם ע"ז יתי'
 להם גם כן עלי' והתרוממות אף שאין להם נדבה לב

ודיין משתלח
 ה"ר . חר
 בעיניו ויש
 י"ס עד דוד
 ל בחלסי
 בח לית
 י"ו ממק
 פלב נופח
 ויתקו את
 ברו לשרש
 ח דהחר
 רט ונעש
 קרבו לית
 נחלית הש
 עם כלל
 ומתרום
 נברו לעקו
 חלה נתק
 שפוחת ו
 דו ית' יתי
 ה הלדיק
 לו קשייו
 נקודת ה
 עשה ותי
 וזו נחמ
 המון הרש
 י"ו . הי
 כמבחר
 מכונ
 י' ושלמ
 פי שקלי
 זקן סבו
 זכ"ל גש
 חס שחמ
 שני תשוק
 ימים לנ
 לפתחי
 דוליס וג
 כמו שאמ
 חודה י
 יס שחמ
 חך עיר
 התשוקו
 שלח קר
 זה

שלו

שלו חפץ לפעול מן סבורא ביה כל מיני השפעות טובות תקחו את תרומתי וכולו ליקח ע"י התרומה הנ"ל. ח"ש המדרש כביכול נחמרת' עם הסורה. ר"ל ש"ע" שנתתי לכם סתורה גם אני כביכול מסור לכם. ר"ל שיש מקומות ופסוקים בתורה הקדושה אשר הם נגזר כוחות השם והלדיק יכול לפעול ע"י תיבות הסורה כל מיני ישועות וכל הכוחות אשר יש לו להשי'. כמו דאמרו חז"ל דהתורה היתה כלי אומנתו של הקב"ה שהסתכל בה וברא כל העולמות וכל מעשי בראשית כמו כן כשנתן לנו השי"ת סתורה מסר לנו עם כל כוחותיו להיות הלדיק יכול לפעול ע"י הסורה כל הכוחות אשר להשי'. והוא שיש יכולת ביד הלדיק למשוך פרינסה ומזון לעולם. וכן להמשך כל מיני רפואות כל מיני שלום וכן וחסד בעולם חכמה בינה ודעת לעולם ולבטל כל נזירות אף אם הקב"ה נזר הלדיק מבטלו וכביכול השי"ת ביה כאלו נמכר עמו. חש"ה ויקחו לי לשון מכירה ומקח לי לשמי ר"ל שכל הכח של השם ביה כביכול מכורין לכם על ידי התרומה שהוא תורה הניתנה לארבעים יום והבן. וי"ב דברים ואמר בנרצת המשכן נגד י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן ור"ל כשהוא מדבק א"ע במידותיו של השם מה הוא רחוס כו' וזוה נדרשת התורה על ידי שהאדם מדבק א"ע במידת הללו ונעשה מרכבה לרוחנית המדות אבל המון עם עכ"פ יכולת בידם לידבק על ידי נשמייות עשיות המלות על ידי י"ג נדרבות שיתנו למשכן כו' והבין :

עוד

י"ל דרך סוד והוא דחז"ל ואנשי כנה"ג תקנו לה בתפלה לרצות את בוראיו הכל מיד ה' עליהם שהיה דהנה אברהם אבינו ירש לו את לך ימין אשר בכסף מיד הסמר. וכי יעלה על דעת האנושי שאברהם יתפוס חלילה רק מדת הסמר ועבד פירודא חז' לעילא כי סבור ימכר שמו הוא אחד יחיד ומיוחד ובו נקשרים ונאחזים. השאר נמחק :

בפסוק

ויקחו לי תרומה כו'. וזאת התרומה תרומת דא אפרשותא דהנה איתא בגמרא שהרי חז"ל תקודשת לי ע"מ שחתי לי מאתים זה ה"ז מקודשת אף שהבעל צריך ליתן לאשה שום פרוטה ומכל מקום בשה"ש המלא דמקבל מינה הוי כאילו נתן לה שום פרוטה ועל שם קודשת פירש"י לשון פריש' שאמרה ללל העולם והפרישה רק לו : חש"ה ויקחו לי תרומה ר"ל בזה שיתנו לי נדרבות לבס בשה"ש הנאה שאקבל מנהון. כ"ל תבל ומלואה תרומה ר"ל יתקדשו לי להיות מופרש מכל העולם מובדל ומקודש לשמי ית' וקל להבין :

ושמת

את השולחן מחוץ לפרוכת ואת המנורה ואת המשכן תימנה. והשולחן תתן על אלע אפון. ולכאורה הוא שפת יתר והל"ל ושמת את השולחן מחוץ לפרכת על אלע אפון ואת המנורה וכו' גם צריך טעם למה ליום סידור השולחן קודם המנורה. אך לזאת אפשר ליישב בדומק דהנה ידוע דההיכל היה במערב. וכל פינות שאתה פונה לא יסיה אלא דרך ימין. ואם כן בבוא תשה אל אהל מועד לסדר היה אפון לזר ימין מקום השולחן ואך לתמים ראשונה אין מקום לישב על פי פשוטו. והנה המשכן וכל כליו הם כנגד המרכבה העליונה אורות וספירי העליונות. והשתלשלות העולמות מכוון כנגד ביהמ"ק דלמטה והקדשי קדשים הוא בחינת כתר עליון ראשית המחשבה הקדושה פימית לפני ולפנים. והוא מושגל מהשנה. ואחר כך בלאתם מבית קודש הקדשים איקרי קודש. והוא חכמה עילאה אשר משם יולאין כל השפעת עליונות והודו וטובו אל עולם הבינה ומשם בא להתגלות והוא המנורה המהורה בדרום כשחז"ל הרוגס להחכים יודים : ומשם בא להשלחן אפון כי כולו בא להתגלות : ומן הראוי להקדים המנורה דרך השתלשלותם אך אפשר דרך רמז לעולם יסוד אדם פרינסתו ואחר כך ילמוד תורה ויבא לחכמה שלא יאמר אלך ואלמד תורה ולמה לי לחוש על מזונותי דאחר כך בבוא עת האוכל ועפלא תלוי ב"י וקוף מלסטת את הבריות הם ושלום אלא יסדר לו עניניו ה"ינו שישים א"ע חק ולא יעבור שיסתפק א"ע בלחם ומים ואף עגור זה ישום בעיניו

בפסוק

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתו דהנה ידוע דהמשכן דלעילא הוא המרכבה העליונה הקדושה היא מכוון כנגד משכן דלתתא והכתוב שאומר ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם גם אל מעלה ואמר כי הכל בא מאת ישראל כידוע ואם נתן איש נדרבתו לתתא חש"ה אלפי אלפים כבר זהב מה זה נגד המרכבה העליונה אשר הם רבוץ רבבן עלמין הלא כל העולם כנגד חרדל לפניו ונתתי נעשה אז המשכן דלעילא. ומאי גם שהתורה היא נחתה ובכל עת ומן ישראל בוין המשכן עם כל כליו לעילא ולתתא. ואת כל זה צריך להבין גם קושיה האוס"ח בנפשו והמלאכה היתה רים והותר אם היה ר"ל לא הותר ע"ש. ונראה דישאל בני אל חי יוסר לבותם וסתנדבותם לחן חקר כמאמר הכתוב ומי כעמך ישראל גוי אחד בראך אשר בכל מצוה שצדמתן להם אזי לרוב תשוקתם חפאים לעשותם בכל נפשם וגופם ומאודם אך העשי' בפועל אי אפשר להיות מסכים אל הרצון כי אין להם כ"כ כפי יכולתם והתשוקה היא עולה למעלה לפני אדון כל ונחשב כאילו נתן מה שלבו חפץ. ומזה נעשו שעשועים לפניו יתברך שג' ונתעלו כמה עולמות כפי גודל תשוקתו לתתא לך אשר

השי"ת

הש"ת כשיבוא משה לבני ישראל שיחיו נדבחה למשכן בודאי
 ורזנום להמנדב אשר אין לשער אך העש"י בפועל י"ט
 כפי סיכולת ומס עש"י יעשה משכן דלתחא ועיבור לבבם
 כפי זריחו ורזנום הרצון הזה יעלה לפני ויבנה מקדש
 לעילא וזכר יושלם בנין המקדש הראוי חפ"ה מאת כ"ח
 אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי ר"ל אל יקשה בעיניכם
 האין יבנה המקדש לעילא תקחו הלב של כ"ח ואחד
 והמלאכה ה"י דים וכל המלאכה ר"ל לתחא וסותר
 הששוקה סותרות לרצון לעילא ולעילא חסו נוהג
 עת וזמן בעשותינו כל מצוה לשמו י"ח וזה ממש דומה
 לבנין ביהמ"ק מקדש חסו כל נדיב לבו יביאה ור"ל ונעשה
 המלאכה נשמיות ע"י הגשמיות והש"י ב"ה למלא ח"ע
 כביכול בין שני בדי ארון ומתשוקה החפשו עצמו כביכול
 האורות מקיפים אשר אין שיעור ואין ערך וכנ"י אחברא
 בעצלה וחתה היא מלאכת המשכן ודא הוא רזא דא"ת
 ה"ן אלא בונין הם ת"ח המדבקים עצמם באור המורה כו'
 הבן אבל לעתיד לבא שיבא במהרה בימינו ונגלה כבודו
 וראו כל בשר יחדיו חמן :

וא יאמר ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
 תקחו את תרומתי וכו' ועשו לי מקדש ושכנתי
 בתוכם הנה מצות ביהמ"ק היא מצוה תמידית ונלחית
 ואיני עתה בזמן הגלות כי נס שהיו ישראל במדבר ולא
 היו עדיין אל המנוחה ואל הנחלה לזה אותם הבורא ב"ה
 לעשות משכן וכן עתה החיוב חל על כל אחד אשר מזרע
 ישראל הוא לעשות משכן והאין הוא באפשרי לעשות
 לבני דהנה איתא בזו"ס"ק וכאם מאן דעביד לה דירא נאח
 לבני ובאברים דילי דכשארם מסתכל ומבין בגדלות ורממות
 הבורא ב"ה אין שברא הכל ולית אחר פניו מיני וזכר
 י"ח לאהבה ומסק ומשוקה גדולה לעבוד את הבורא י"ח
 יריאה ואהבה ליהד ולקשר את העולמות העליונים וכל מה
 שעובד ועשה יותר לא נחשב בעיניו לכולם ולא ילא עדיין
 יי חובתו ומתאמן ביתר שאת ועוז בעבודה תמה וכל
 מה שעובד יותר בא בעיניו שפלות והכל הוא תחמת
 אהבת הבורא י"ח בלבו שזרע גדולתו ורוממותו ושאין
 להשיגו כי הוא אין סוף ואין תכלית והוא לכך משתוקק
 מאוד לאהבת הבורא ולעבוד אותו בכל אבר ואבר ומתחזק
 עצמו בכל האפשר וזכר בעיניו לשפלות גדול ונעשה
 וזכר ושפל רוס ונעשה לבו בחינת משכן וכנ"י אשכון
 י"ח והנס שאינו יכול לעבוד עכ"ז רחמנא ליבא בעי וחשוב
 בעיניו רצון ליבא המשחוקק באמת כאילו עשה ותיק הכל
 בפועל ממש כמו שדב"ת בנין ביהמ"ק ה"י מנדבת כ"ח
 אשר ידבנו לבו חסו מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו
 את תרומתי : תרומה הוא לשון התרוממות וגדלות כי מזה
 האהבה והתשוקה אשר בלבו וברזונו באמת נתגדל ונעשה
 מזה דירא נאח כביכול בליבי כי רחמנא ליבא בעי ועפ"י
 ש לפרש הספוק והמלאכה היתה דים לכל המלאכה וסותר :

לכאורה קשה להבין לשון דיים וסותר כמו שהקשה האוס"ח
 הקדוש אכן עפ"י יבואר דהנה כל נדיב לב כשביא למשכן
 כסף או זהב כפי יכולתו : אך לבו ורזנו משתוקק מאוד
 ליתן כפלי כפליים עד אין שיעור למצוה רבה כזו : וזה
 הרצון ה"י חשוב לפניו י"ח מאד : חסו והמלאכה היתה
 דיים היינו מלאכת ההבאה בפועל ממש היתה דיים לכל
 המלאכה וסותר היינו שעוד נשאר וותר ונחלק לפניו י"ח
 הרמויות והתשוקות של הנדיבי לב שזכו הרצון הים בחי'
 אין סוף ואין שיעור ואין תכלית ועד"י פירשתי הכתוב
 פתוח תפתח את ידיך היינו שחפשו לו פתח על ידי הרצון
 שלך כי רצון יראוי יעשה : חסו נ"כ ואכלו בשערך ושבעו
 היינו ע"י השער והפתח שלך והבן ועד"י ש לפרש הספוק
 ועבדתם את ה' אלקיכם וכו' וסותרתי מחלה מקרבך .
 דכשארם עובד את השם ב"ה ואז כביכול הקב"ה שורה
 בלבו וכתיב לא יגורך רע לזה וסותרתי מחלה היינו כל
 הסורים והחולאים מעמך מקרבך היינו משום דבקרבת
 קדוש : והנס כשארם עובד את הש"י באהבה רבה ומייחד
 ומקשר ומזווג העולמות העליונים עולם הבריאה בפועל
 היצירה וחלופו של עולם שריי בכל עולם ועולם ואנת הוא
 דקשר לון ומיחד לון : ואיסו מלגאיו בכל עולם חס כן
 בכל עולם יש יווד בחינות א שזוא חלופו של עולם ואף
 במילואו סוד מספר קי"ח וד"פ גימ' מקדש חסו ועשו לי
 מקדש ושכנתי בתוכם והבן :

במדרש הנעלם ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
 א"ר א לחברייא דא הוא רזא דתפילין עיי"ש
 ונראה דיש לדקדק עוד מאי בחוכם דקאמר סול"ל בחוכו
 אך דהנה ידוע דהבורא ב"ה וצ"ש הנכבד והנורא הוא סובל
 כל עלמין והוא ממלא כל עלמין ומה זה ענין המקדש אשר
 יקבע להשראת שכינה אולם כל הנעשה הוא דוגמת עולמות
 עליונים . והוא רזא דיהודי עילאי כלי העשוי למחש ושעשועים
 לשמו ית' להורות שהוא ואין בלתו והוא נותן ליעף כח ולאון
 אויים פלגה ירבה ובכולו עלמין הוא יחודו של עולם וחלופי
 של עולם ולית להו רשו למעבד גדולה או קטנה חלסין די
 רוח אלהא ביה והנה מספר מקדש הס ד' אלפין תמ"ד
 להורות על ארבע עולמות אבי"ע ובכולו הוא חסדו של עולם
 וחלופו של עולם והוא המייחד ומקשר אותם . וכשישראל
 לתחא מקשרים עצמם בקשר אפי"ן ומייחדים יחוד אמת בכל
 הכחות והמדריגות אשר נשפע עליהם ממרום מאת חלופו
 של עולם שהוא נותן נשמה לעם עלי' ומכירין ויודעין שהוא
 ואין בלתו בכל העולמות ונתעלו ברוח דיהודא עילאה
 במקפד סד' אלפין אזי נשפעו משפע עליונה חכמה עילאי
 קדישא ונכנסו תחת הסוג העשר ספירות עליונות . חסו
 מספר ד' יודין כידוע לי"ח חסו מספר ג' רזא דקס מ"ב
 חסו בחי' יודע העולמות מחשבת ישראל ונכנסין לבחי' ראשית
 אשר עלה במחשבה לפניו למתו אחד באחד למתו עמסון
 לעילא חד לבחינת קדש . חסו קודש ישראל לד' ראשית
 תבואתה

חבואתה . חסו פנימית המ' בחינת קדש וראשית וסוף
 חכמה ושפע משח רבות עילאה קדישא . חסו שעשועין לפניו
 ית' וכל חידו וטובי וכל נהורין עילאין . וקב"ם וישראל חד
 אינון חסו מספר לי בית' מי אשר נכנסין להר' יודין רזין
 עילאין שמו ית' להיות מקודש אליו וסוף השראת השכינה
 בתוך ישראל וסבן :

והנה

בתפילין דמרי עלמא אשר הכתיר אותנו בכתרו
 הקדוש לשכון תחת כנפיו בתוך הפרשיות סס
 כ"ח הזכרות כנגד סס אהי"ם והר' פרשיות סס כנגד סס
 הו"ה הקדוש והבתיס כנגד חדני הקדוש התגלות העליון
 והס ימורא עילאה דרך השתלשלות לייחד ולקשר הכל לשמו
 ית' ובהנחת תפילין אזי מייחד ומקדש כל המתחבט ורעיונות
 ברא דשמתן קדישין להיות מיוחדין אליו לשמו ית' ובהנחת
 תפילין אזי מייחד ומקשר כנ"ל שיש בהם יסודו ואחדותו ית' ש
 בעולם ומטה הנפש השכליות מיוחד לשמו ית' להיות כלי
 מוכן לקבל עליו תוספות רוח הטוהר ומייחדין ומקשרין יסוד
 נפש ורוח עם כל הכחות הגופניות והנפשיות ונעשה כל נופ
 וחושיו וכחיו מרכבה לשכינה לקבל עליו נשמת אלקי ממעל
 אשר נאלל מכסא כבודו ית' נביכול למהוי אחד באחד :
 וזה פירוש הכתוב ועשו לי ר"ל מספר הר' יודין על ידי
 שיחידו ויתקשרו את עלמס באלופו של עולם בכל העולמות
 ויכנסו תחת הר' יודין חסו מספר מי' קדש ר"ל בבחינת
 מי' קדש ר"ל בבחי' מי' של סס הנ"ל . חסו בבחינת קדש
 ישראל לר' . ושכנתי בתוך מי' ר"ל בפנימיות המ' חסו
 בחינת ראשית למיטוי אחד באחד חסו השראת שכינה רזא
 דימורא עילאה חסו רזא דתפילין ממס ימורא עילאה למיטוי
 אחד באחד כידוע לי"ח וא"כ יפה כיון התנא האלקי רבי
 אליעזר ברבי שמעון במה שאומר שהוא רזא דתפילין וסו
 חוכן דבריו במתק לשונו ועוד יתבאר למטה דרך יותר
 פנימי וסבן :

במדרש

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם . משל למלך
 שהיה לו בת קטנה והיה מדבר עמה בשוק
 והי' מדבר עמה ברחובות הי' מדבר עמה במבואות משהניע
 לידי סמנים אמר המלך אין כבודי של בתי לדבר עמה
 בפרהסיא אלא עשו לי חדר מיוחד ושם אדבר עמה . כך
 ישראל שנאמר כי נער ישראל וכו' במצרים דיבר עמה
 שנאמר ועברתי בארץ מצרים על הים דיבר עמה שנאמר
 וירא ישראל . בסווי דיבר עמה שנאמר פנים בפנים דיבר
 ה' כו' משקיבלו ישראל את התורה ונעשו אותה שלימה
 אמר הקב"ה אין כבודן של כנ"י שאדבר עמם בפרהסיא
 אלא ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ע"כ חוכן דברי המדרש
 ולכאורה הוא משולל הבנה אך דהנה כנ"י נמשלו לאשה וקוב"ה
 בעל ומיוחדים יחד גמור . והשי"ת אין מיוחד עם כל
 אומה בלתי עם ישראל אשר בחר בהם לממלכת כהנים וגי
 קדוש עמם מתייחד הוא כביכול ייחוד גמור בחדר המטות
 העליון הוא בית קדשי קדשים להשתלם באהבים . וסוף

מקדשת לשמו הגדול ית' למטוי אחד וכו' וכל האללים
 הכל בשבילה שנקראת ראשית אומה המיוחדת
 בעולם : וכל עשיות ועבודות של כנ"י לייחד כל העולמות
 והעמדות באלופו של עולם . ראשון שאין לו ראשית ודא הוא
 רזא דקדושין שמקדשה בטבעת על אנבעס בסוד חור שמקדש
 וחוט המתוח המקיף כל העולמות הכל בשביל נקודת כנ"י
 אשר הוא נקידס קטנה ובשבילה נברא הכל והוא חור
 המקיף . ודא הוא נקודא בהיכלא ודא היא ראשית הנקודת
 הפנימית : וסוף בשביל ישראל שנקרא ראשית . ודא היא
 מחשבת ישראל מחשבה עילאה שתימאה שתייחדים הכל לשמו
 ית' הנכבד והנורא . וסוף היא אשר עלה במחשבה לפני
 בסוד אני לדודי ודודי לי וכו' ודא היא רזא דמי' עלאה
 ודא היא רזא דקודש קדש ישראל לר' ראשית חבואתה
 חסו ועשו לי מקדש . ומקדש מספר הר' אלפי"ן וסוף רזא
 דלבושין דמלכותא אשר ברא בהם עלמין אשר עלה שעשועין
 לפניו ית' מימי קדם : ועל ידה נתעלה קוב"ה בלבוש מלכות
 למיברי עלמא : וסוף מספר קד"ש : מספר באות ת' ימי
 קדישין חסו לי מי' רזא דמי' עילאה קדישא לבושין דמלכותא
 ודא היא חכמה עילאי קדישא דאיהו בחינת קודש בלתי
 מבית קדשי הקדשים כנ"ל ודא היא ראשית הבריכה ראשית
 העליונה אשר ממנו יסקו כל העדרים בריכות והשפיעות
 עליונות : בסוד וסוף יולא מעדן להסקות את סבן עי'
 הלינורות הנשפעים על ידה בל"ב נמיבות פליאות החכמה
 עילאי לעילס הבינה התגלות העליון . וכשישראל סס
 בדביקות ובהתלככות סלו אזי נכנסין ביחוד עליון האמיתי
 סס המפורש . רזא דסס ע"ב ע"י מי' עילאה . והל"ב נמיבות
 פליאות החכמה מספר ע"ב . ודא איהו רזא דמי' איהו
 פתוחה שהיא הו"ה האמיתית מספר כ"ו : ודא הוא רזא
 דשמא קדישא עילאה חסו פתחין לארבע ריחין דשמא
 להסקות כל הבריכות משפע עליונה חכמות חלקות לעולם
 הבינה על ידי הל"ב לזורות וכיון שהוא מניע לעולם הבינה
 אזי נסתמה המ"ס ונעשה מ"ס סתומה . אח"כ כשנדבק עלמא
 בשרשו סרמה מבין ומאזין ומביט מאין בא לו אלו הכחות
 ושפע חכמה עילאה : ומידך נתנו לך : אזי פותח המ' להריק
 ברכה ושפע עליונה מעולם לעולם ביותר חוקף ועוז ובדביקות
 גדול . ודא הוא רזא התורה שבע"פ שמתחלת במ"ס פתוחה
 מאמתה קורין כו' חסו הכנסת שערי יסוד העליון חכמה
 עילאי ושפע חלקות : וסיומא במ"ס סתימא דהיינו הי' יתר
 את עמי ישראל בשלוס להורות שנסתמה ורריך עתה למימאה
 אחרת בחוקף קדושתו . ביתר שאת ועוז . חסו ושכנתי
 בתוכם בתוך מי' סתימא עד יפתח פעס שנית ודא משכנתי
 עילאי : ודא חבות הקודש ולא זו מחשבה עד שקראה בתי'
 כי כל אלה בהיות הסיכל על יסודו וישראל שרויין סס
 אדמתן : אולם ברוך המקום ברוך הוא אשר לא טע
 אותנו ובכל מקום שגלו שכינה עמם . בהיותם בדיוט
 הסתומה מפורשים בין הקליפות בבחי' קטנות : ודא הוא רזא

בית קטנה . בתיכם בתמרים נאמר ועברתי וכו' שהיה
 המטה בסוד שוקים ורחובות בין האומות דרך העברה .
 בתיכם שכינתו לשכון כבוד בארצו לימלא ח"ע כביכול בין
 בני ארון לייחד עמו . וכן שמים ושמי שמים לא
 ללכתו . והוא ית' שמו למלא ח"ע בחדר המטות רוח
 הקדשי קדשים לאתחברא כתיב בצעלה וזהו משקילו את
 המורה ונעשו אומה שלימה . וזה בכל איש ישראל מי שיש
 לו רעה ולבו מתעורר לאמר מתי אעשה גם אני לביתי
 חוק ח"ע במועלות ודעה וירבק ח"ע באור המורה והמורה
 יחד אורחותיה ותלמוד אותך בכל עת שכליות יותר חרשות
 עולות נפלאות . ותחזוק בתוספות אומץ ותלך בכל עת יותר
 המורה תלך לפיך ותלמוד אותך ואז תלך לבטח דרכיך
 עד בואך בשער חכמה עילאי שפע חלקות יחודא עילאי
 המורה העבודה ודא הוא רוח דסימנין משקבלו המורה והבן :
 הוא אין כבודם שיבא לרבר עמם בפרהסיא כמקדם אלא
 יריך לקביעות ואז אבוא אליך וברכתך ואז כאשר תרבק
 תקשר עלתך ביחודו של עולם ותטור רעיוןך לשמו ית'
 נדר ואז הוא חדר מיוחד להשראת השכינה והש"י ביה וביש
 בוא אליך בעלמו כביכול ויורך את אשר תעשה ומיחד
 ח"ע בארצו של עולם בכל העולמות ותחזוק שכליך ותוסיף
 הדרתך בכל רגע בעולמות עליונים בזהירו עילאה וזהו רוגמת
 המשכן מעש . וזהו אין כבודן כו' אלא עשו חדר מיוחד ותעשה
 כל נופך תרכבה לשכינה והבן וזהו ועשו לי מקדש ושכנתי
 בתוכם ע"י קבלת המורה . וזהו שהי' קשה למדרש בתוכו
 גיל . ועתה יחא בסעייתא דשמאי . ודא היא רוח דמיס
 מיתחא כו' ומי' סתומה עד יקשר כל הכחות וכל גופו
 תרכבה עליונה ולחדר מיוחד : ויפתח המי' לעלות מעולם
 עולם מתחא לעילא ולהנין שפע חלקות מעילא לתתא
 וזהו בנין ביהמ"ק . ודא חיוו רוח דיי' דברות הנאמרים
 גמלאכת המשכן ותלת עשרה נהרי הפרטמונה דכ"י שפע
 גמא רבות עילאה קדישא בסוד חני לדודי ודודי לי והבן :

פרשת תצוה

אתה תלוא את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
 כחית למאור להעלות נר תמיד . הנה ענין המעורה
 דמותי הס סוד שבעת ימי הבנין וכמאמר דהע"ה לך ד'
 גדולה וכו' וע"י שאלו השבע מדות והכחות נשגבות נתגלים
 תפרסם חלקותו בעולם כי לית מחשבה תפימה ב"י כלל והוא
 מוגלל מהשגה רק מחמת שרלונו ית' הי' להיטב לברואיו
 ולגדיל חסדו בעול' ולמנרע דהוא רב ושלט שיקירו וידעו
 כל באי עולם גודל רוממותו ועובו וחסדו לכן האליל אלו
 השבע מדות וכוחות וע"י זה נגלה ותפרסם חסדו בעולם
 הס הן שבעת ימי בראשית כי הוא לשון בסירות ויוס א'
 שבת הוא מדתו של אברהם שהוא בחינת יד ימין וכן כולם

ואלו השבע מדות הם בחי' כלים מלומדים והם דוגמת הסר
 אשר מלומס לקבל את השמן וספזילה וכן הם מקבלים
 מן חכמה עילאה קדישא שפע משח רבות עילאה קדישא
 והחכמה נקרא יוד ועדיין הוא עמיר וניזו בלי שום התגלות
 עד שלטע"ר בעולה הבינה והיא ע"י האותיות ח"י נתגלה
 ותפרסם השפע עילאה קדישא שהיא שמן משחת קודש
 לכל שבע מדות הקדושות ודא הוא ב' מן בראשית כו' ב'
 שהיא נקודה בסיכלא כיו"ד היא וע"י תלת ווי"ן של הבינה נתגלה
 עולם הבינה ומשם לכל השבע מידות חה בראשית ברא
 חלקים את השמים ואת הארץ ויש בפסוק שבעה תיבות
 כנגד שבעה ימי בראשית וכ"ח אותיות כנגד כ"ב אותיות
 המורה ונגד ס' אותיות מלפך שהם ז"ך והשמן משחת קודש
 המ"י אותם ונעשה כ"ח חסו הכח העליון הקדוש כביכול
 וכדכתיב כולם בחכמה עשית והוא השמן משחת קודש ומשם
 בא לעולם הבינה שהוא זך ומשם בא לשבעה תיבין שבעה
 ימי בראשית . והם בסוד שבעה קני המורה שהם הכלים
 מלומדים המקבלים את השמן והנה כתיב ברעת
 חדרים ימלאו דעיקר הקיסור והזיווג של חכמה ובינה היא
 רק על ידי דעת עליון והדעת הוא בחינת ומידות של משח
 רבינו ע"ה כידוע וכדאיתא בכתבי האר"י הקדוש זל"ה שמשח
 הוא מספר שני השמות אל שרי שעל ידו בא התגלות השפע
 לעולם הבריאה וגם מספר רבוע דע"ב שהוא סו"ה במילואי
 יוד"ן ומספר אה"ה קדוש במלוי יוד ואלו השני שמות הם
 חכמה ובינה ואלו השני שמות הם ג"כ מספר משח והדעת
 העליון הקדוש שהוא בחינת משח מיוחד ומקשר אותם והנה
 הבורא ית' לגודל חסדו ראה להיעיב לישראל עם קרובו ולוא
 שיעשו המשכן וכל כליו הכל בדוגמא העליונה כביכול שע"י
 זה יגדל ויתרבה השפע הקדושה לכל העולמות ולוא אותם
 לעשות מעורה המורה בשבעה נרותי דוגמא קני המורה
 הקדושה העליונה ולוא ליקח שמן זית זך דוגמא השמן זך
 העליון שהוא בחינת משח ולוא לזה הש"י למשה רבינו ע"ה
 אתה תלוא את בני ישראל מלשון לויחא ומיבור ויחוד ויקחו
 אליך שמן זית זך שיינו שהם יביאו אליך שמן זך ואתה
 תלוא ותקשר ותיחד השמן הזך העליון הקדוש והטעור
 וזהו תקשר ע"י מרתך שהוא רעת העליון כביכול וזהו
 יסיה למאור להמשיך האור והשפע משח רבות עילאה קדישא
 אל השבעה קני המורה שהם בסוד נר והעולות נר תמיד
 חס יסיו ע"י אהרן ובניו הקדושים מדות חסד וכסידליקו
 המורה הטעור בכונה זכה ונקיי' בזה ימשך שפע וחסד
 לכל העולמות ולהיות עלי' העולמות והבן :

דפ שת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק : כתיב ואתה עיף ויגע
 ולא ירח חלקים י"ל דהנה לא זו בלבד דזרע ישראל הם
 מלווים על מחיית עמלק דהוא זרע של עשו' אלא רכל איש
 ישראל